U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Dr. Ing. S. M.,** zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2011, čj. 4 Ad 44/2010 - 22, o návrhu žalobce na vyloučení soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslava Hnízdila, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 Ads 92/2011,

takto:

Soudci JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Kateřina Šimáčková **nejsou vyloučeni** z projednávání věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 92/2011.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 28. 2. 2011, čj. 4 Ad 44/2010 - 22, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2010, čj. X, o postoupení věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení městského soudu kasační stížností.

Ta byla v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu přidělena k projednání a rozhodnutí šestému senátu ve složení JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Kateřina Šimáčková. Stěžovatel byl poučen o složení senátu a o možnosti namítnout podjatost jmenovaných soudců.

Zástupkyně stěžovatele poté uvedla, že jí nejsou známy skutečnosti, které by zakládaly podjatost některého z členů šestého senátu. Zároveň ovšem odkázala na vyjádření samotného stěžovatele. Podle toho *„poklud jsou s tímto rozhdonutím pověření soudci, kteri v pripade me "první zaloby - 2 Cad 128/2009" – rozhodli proti setravani Kauzy v Praze, navzdory mym argumentum o nemoznosti dojizdet ze Sumavy do C.B.tak bych je povazoval za podjate*“.

Všichni tři soudci se k námitce vyjádřili shodně. Stěžovatel podle nich odkazuje na řízení vedené dříve u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 117/2010, v jehož rámci tento soud potvrdil postup městského soudu, který s ohledem na trvalé bydliště žalobce postoupil jeho věc k vyřízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích a

nevyhověl jeho požadavku na ponechání věci u městského soudu. Dále soudci prohlásili, že nemají k účastníku řízení ani k věci žádný vztah, jenž by zavdával příčinu k pochybnostem o jejich nepodjatosti.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci není dán žádný z důvodů, pro které by soudci šestého senátu měli být vyloučeni z jejího projednávání a rozhodování.

Tvrzeným důvodem vyloučení soudců je totiž jejich postup v jiné dříve projednávané věci stěžovatele. Ten ovšem podle již zmíněného ustanovení soudního řádu správního nemůže být důvodem vyloučení soudce.

O případné podjatosti uvedených soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spisu.

Nejvyšší správní soud neshledal zákonné důvody pro vyloučení soudců šestého senátu, proto rozhodl, že nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování předmětné věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu